

Tretji del je odmenjen o bsegu opravil sodnikov in sodnih pomožnih organov, kakor notarjev, odvetnikov in zvedencev. V poglavje o kazni in njeni uvedbi je vpletel pisatelj zanimivo zgodovino graškega gradu, bivše jetnišnice, ter slovityh jetnikov, ki so na graških tleh končali svoje življenje: grofa Erazma Tattenbacha, grofa Carla della Torre in pa tistih nesrečnih stotin kmetov, ki so plačali »staro pravdo« s svojo glavo. — Konec tretjega dela tvorijo statistični podatki iz preteklosti in sedanjosti.

Četrti, zadnji del opisuje mesta sodišč in končuje s stavbeno zgodovino obeh justičnih palač v Gradcu.

Planer je posvetil svoje delo neodvisnemu sodniškemu stanu, kateremu je do letos že 60 let izključno poverjeno sodstvo, z željo, naj bi prihodnji sodniki obvarovali tiste tradicije, koje so najboljše bivše sodniške generacije preišljeno in vestno zasnovale. Ako kaj, pripomore k uresničbi te pisateljeve želje kar najbolj tudi njegova lepa knjiga! *Dr. M. D.*

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1911.

— (Iz kronike društva »Pravnika«.) C. kr. deželno predsedstvo je z razpisom dne 29. decembra 1910 št. 4216/pol. vzelo na znanje preosnovo društva na podlagi sklepov zadnje redne glavne skupščine. — V svoji seji dne 15. t. m. je odbor določil, da naj se letošnja glavna skupščina vrši dne 30. t. m. z običajnim dnevnim redom.

— (Osebne vesti.) Na svojo prošnjo je vpokojen dež. sod. svetnik T. Einspieler v Ljubljani. — Premeščen je dež. sod. svetnik I. Dougan iz Ajdovščine k dež. sodišču v Trstu. — V službovanje k vrhovnemu sodišču je poklican sodnik dr. J. Polec iz Račoveljice. — Odvetniško pisarno sta odprla: višjega dež. sodišča svetnik v p. A. Gregorin v Celju in dr. M. Osenjak v Gradcu.

— (Zapuščinske izkaze,) ki jih je predložiti za odmero dednih pristojbin, morajo dediči posebej podpisati, drugače naj oblastva za odmero pristojbin takšne izkaze, ki niso podpisani, vrne zapuščinskemu sodišču v tozadevno popolnitev v zmislu točke 2 min. razpisa od 25. julija 1853 drž. zak. št. 148. Tako poudarja finančno ministrstvo v svojem razpisu od 3. novembra 1910 št. 52.288 in justično ministrstvo naroča z ukazom od 24. decembra 1910 št. 19 uk. l. 1910 sodiščem, naj pazijo, da bodo zapuščinski izkazi od dedičev ali njih pooblaščenecv podpisani.

— (Odvetniški uslužbenci in pokojninsko zavarovanje.) Odbor nižjeavstrijske odvetniške zbornice je drugim zbornicam sporočil naslednje:

V odločbi c. kr. upravnega sodišča z dne 23. septembra 1910 št. 9477 je izrečeno, da vobče uslužbenci odvetniških pisarn niso zavezani k pokojninskemu zavarovanju, in sicer to niti zaradi uradniškega značaja, niti zategadelj, češ da opravljajo »največ duševno delo«. Izrecno se je še pripomnilo, da upravno sodišče s tem ne rešuje vprašanja o zavarovalni dolžnosti solicitorjev, ker ta slučaj ni predložen.

Naslanja se na to odločbo, ki se sicer, kolikor gre za pojem »največ duševne delavnosti« v zmislu §-a 1 zakona o pok. zav. popolnoma zлага s prejšnjo odločbo od 20. majnika 1910 št. 4160, je odvetniški odbor na poziv nižjeavstrijskega namestništva z dne 19. avgusta 1910 oddal svojo izjavo o le-tej zavarovalni dolžnosti. Izrekel je mnenje, da ni takšne dolžnosti za odvetniške uslužbence vobče, razen nekaj malo izjem.

Kancelisti, ki pišejo, stenografi, strojepisci, niso zavezani k zavarovanju, tudi tedaj ne, ako tuptatam napravljajo majhne koncepte, n. pr. tožbe in izvršilne predloge, največ po predloženih vzorcih, ali ako opravljajo prve naroke pri sodišču, ki vodijo ekspenzar in registraturo, ter dajejo strankam pojasnila.

Drugače pa utegne biti, ako takšen uslužbenec — to se pač dandanes le izjemoma godi — ne da bi bil vpisan v imenik odvetniških kandidatov, opravlja posle koncipijenta, ako torej sprejema informacije in jih predeluje v tožbe, v odgovore na tožbe itd., ali ako izvaja zapuščinske razprave. Takšni uradniki bi pač ne bili prosti zavarovalne dolžnosti, kakor so prosti vpisani kandidati.

Potem so tudi take vrste uslužbenci, ki so lahko iz drugih razlogov zavezani k zavarovanju, a se jih dobi praviloma le v večjih odvetniških pisarnah. To so pomožne moči, ki izključno ali pa največ vodijo pisarniške knjige, ali tudi, večkrat sočasno, imajo v rokah vse poslovanje z denarjem, ki bi se jih torej lahko označilo za knjigovodje in blagajničarje. Nadalje take osebe, katere, četudi pod nadzorstvom šefa, pazijo na uprave ali jih pa skoraj samostojno vodijo, kakor je to zlasti pri upravah hiš. Končno spadajo v to vrsto takozvani solicitorji ali pisarniški ravnatelji, kateri izključno ali pa vsaj največ nadzirajo in vodijo odvetniške pisarne, kolikor to ni naloga odvetnika samega, ki nadalje pazijo na rokove, ki hodijo k sodišču in drugim oblastvom, ki kolkujejo vloge, vodijo ekspenzar itd. S tem je pa tudi že zaključena vrsta onih odvetniških pomožnih moči, katere so brez dvoma po pravilu zavezane k pokojninskemu zavarovanju.

Vendar pa smo našim tovarišem priporočali, naj prostovoljno skrbje za svoje uslužbence s tem, da se kolikor moči poslužujejo pokojninskega zavarovanja in osobito, da ne opuste takšnega zavarovanja, če je že uvedeno. To že zategadelj, ker občni pokojninski zavod, in vsled tega tudi tukajšnja pomožna blagajna, ki se bavi s pokojninskim zavarovanjem, vztraja na dosedanjem stališču, da je treba za pokojnino zavarovati odvetniške uslužbence.

